

СТРАТЕГІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗА ЕТАПАМИ ЇХНЬОГО ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ

© Гнилянська Л.Й., 2015

В умовах ринку здатність промислових підприємств виконувати економічні і соціальні функції залежить від досягнутого рівня конкурентоспроможності готової продукції, можливостей швидко реагувати на зміну попиту, налагоджувати комунікації зі споживачами готової продукції і постачальниками сировини, матеріалів, напівфабрикатів тощо. Конкурентоспроможність промислових підприємств і стабільність приросту показників їхнього економічного розвитку на світовому ринку має лінійну залежність від рівня їхнього інноваційного розвитку. Розвиток продуктивних сил відбувається при тісній взаємодії науки і нових технологій з виробництвом. Зростання економіки може бути досягнуте тільки при комплексному нововведенні заходів технічного, організаційного, соціального, юридичного характеру.

Більшість організацій набувають вищевказані переваги шляхом реалізації програм інноваційного розвитку. Після вибору стратегії розпочинається процес їх реалізації, кінцевою метою яких є отримання абсолютно нового або поліпшеного зразка інноваційного продукту чи технології, які готові до запуску у серійне виробництво чи використання в управлінських процесах. Однією з найважливіших цілей формування і реалізації інноваційного потенціалу є створення умов для досягнення учасниками програми очікуваного результату від здійснення НДДКР. Для цього необхідно сформулювати відповідні фонди інноваційних ресурсів, забезпечити належний рівень інформаційного забезпечення виконавців НДДКР і впровадити дієву модель матеріального і морального стимулювання виконавців НДДКР до прискорення отримання очікуваних результатів. Подальші етапи реалізації вибраної стратегії зводяться до ідентифікування характеру ринкового попиту на інновацію та коригування стратегії. Виконання поставлених завдань вимагає постійного моніторингу характеру зміни відповідних факторів:

- внутрішніх (достатності інноваційних ресурсів у підприємства для впровадження інновації, готовності і зацікавленості працівників підприємства у впровадженні інновації, досвіду керівників та інших працівників підприємства у реалізації інновацій, інформаційному забезпеченні керівників підприємства і осіб, які виконують НДДКР);

- зовнішніх (стану ринкової кон'юнктури, рівня розвитку інфраструктури ринку, рівня бюрократизму і корупції в органах виконавчої влади тощо), встановлення причин їхньої зміни. Промислові підприємства можуть здійснювати моніторинг власними силами або за допомогою послуг спеціалізованих консалтингових компаній. Результати цього моніторингу повинні надавати керівникам реалізації програм повну і достовірну інформацію.

Програми інноваційного розвитку промислових підприємств на різних фазах інноваційного процесу мають різні критерії оцінювання. Так, на етапі виконання науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт критерієм ефективності реалізації таких програм є їхня беззбитковість. На етапі виробництва і споживання інноваційної продукції – максимізація прибутковості, а на етапі удосконалення та модифікації інноваційної продукції – збільшення тривалості життєвого циклу інноваційної продукції.

У зв'язку з цим, стратегію формування інноваційного потенціалу необхідно розробляти із урахуванням того, на якому етапі інноваційного процесу перебуває програма інноваційного розвитку промислового підприємства.